

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਅਠਾਸੀਵਾਂ ਭਾਗ

ਰਾਫੀਆ ਤੋਂ ਪਾਨਿਯੂਮ ਤੱਕ: ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੰਗਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ

Jeff Pippenger

2024-04-18

ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਪਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ 217 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਰਾਜ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜ) ਅਤੇ ਟੋਲੇਮੀ ਰਾਜ (ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੜਾਈਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਹਾਂ ਲੜਾਈਆਂ 167 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਮੱਕਾਬੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ।

ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਨੇੜਲੇ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਾਨ, ਪਹਾੜ ਪਾਨਿਯੂਮ, ਤੋਂ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਾਨਿਯੂਮ ਨਾਮ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਥਾਨ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੰਦਰ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਅਕਸਰ "ਪਾਨ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਧਾਰਮਿਕ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਨਿੰਫੇਅਮ" ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਲ-ਨਿੰਫਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਿਸੇ ਸਮਾਰਕ ਜਾਂ ਧਾਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੇ ਮੰਦਰ-ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਚਸ਼ਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੰਫਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ "ਪਾਨਿਯੂਮ ਦਾ ਨਿੰਫੇਅਮ" ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਹੇਰੋਦ ਮਹਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੇਰੋਦ ਫ਼ਿਲਿਪ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਤਦ ਇਹ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਕੈਸਰ ਆਗੁਸਤੁਸ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦ ਫ਼ਿਲਿਪ ਖੁਦ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਮੰਦਰ-ਪਰਿਸਰ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਧਾਰਮਿਕ ਕੇਂਦਰ ਸੀ।

ਸਮਰਾਟ ਆਗੁਸਤੁਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੌਰਾਨ, ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਆਗੁਸਤੁਸ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਸਮਰਾਟ-ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਧਾਰਮਿਕ ਪਰਿਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀਆਂ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਹਿਰ ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ, ਜਿੱਥੇ ਪਾਨ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਕਈ ਵਾਰ "ਨਰਕ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ" ਜਾਂ "ਹੇਡੀਜ਼ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਨੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਦੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਸਕੇ। ਆਯਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਸੈਨਾਪਤੀ ਪੋਮਪੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ 65 BC ਵਿੱਚ ਸੂਰੀਆ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ 63 BC ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਯਤਾਂ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਨੀ ਵਿੱਚ ਜੁਲੀਅਸ ਕੈਸਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜੀ ਸੀ। 31 BC ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਐਕਟਿਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਚੌਥੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਵੇਚ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ।

ਵੀਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਆਗੁਸਤੁਸ ਕੈਸਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਇਕੀਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਈਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟ ਤਿਬੇਰੀਅਸ ਕੈਸਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇਈਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੰਧਿ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੱਕਾਬੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੋ

ਗਿਆਰਹਵੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਰਣਨ ਮੁੜ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 161 ਤੋਂ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 158 ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੇਈਵੀਂ ਆਯਤ ਮਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਭਿਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਈਸਾ ਪੂਰਵ 217 ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬਾਲ-ਰਾਜਾ ਨੇ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 200 ਵਿੱਚ ਸੇਲਿਊਸਿਦ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਬਾਲ-ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ, ਤਦ ਰੋਮ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀ ਬਾਲ-ਰਾਜੇ ਦਾ ਰੱਖਿਆਕਰਤਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ। ਫਿਰ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 167 ਵਿੱਚ ਮਕਾਬੀਆਂ ਦਾ ਗੁਰੀਲਾ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਮੱਕਾਬੀ ਬਗਾਵਤ 167 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮੇਦੀਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੇਲਿਊਸਿਡਾਂ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਬਗਾਵਤ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। 164 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਯਾਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਹਨੁਕਾਹ ਤਿਉਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਕੁਖਿਆਤ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਐਪਿਫਾਨੀਸ ਮਰ ਗਿਆ। ਫਿਰ 161 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ 158 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ ਪਦ ਤੇਈ ਦੀ "ਲੀਗ" ਰੋਮ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੱਕਾਬੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਰੋਹ ਅਤੇ ਰੋਮ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਧੀ ਬਾਰੇ ਇਕੱਲਾ ਸਿੱਧਾ ਹਵਾਲਾ ਤੇਈਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਕਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 167 ਈਸਾਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮੇਦੀਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਫਰੀਸੀ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਜੋ 167 ਈਸਾਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮੇਦੀਨ ਦੇ ਵਿਦਰੋਹ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੀਹਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਈਵੇਂ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੇਲਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਪੋਮਪੀ ਰਾਹੀਂ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹਸਮੇਨੀ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਗੁੱਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ (63 ਈ.ਪੂ.) ਯਹੂਦਾ ਰੋਮੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦਾ ਹਸਮੇਨੀ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 167 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਮੇਦੀਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ 63 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਨੇ 161 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 158 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਰੋਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ 63 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ ਸਲੀਬ ਤੱਕ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਨ 70 ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੱਕ ਰੋਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ।

ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੀ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੇਲੁਵੇਂ ਪਦ ਦੀ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੱਕ, 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ, 167 ਈਸਾ ਪੂਰਵ, 164 ਈਸਾ ਪੂਰਵ, ਅਤੇ 161 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ 158 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ ਦੀ ਸੰਧੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅੱਠਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ। 200 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਗਣਤੰਤਰਕ ਸਿੰਗ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 167 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ 167 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਲੜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਲੜੀ ਹੈ ਜੋ "ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ" ਦਾ ਅੰਗ ਹੈ ਜੋ "ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।"

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨੁੱਕਾਹ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਮੱਕਾਬੀ ਧਰਮੀ ਸਨ। ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ੇਕੀਨਾਹ ਉਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਈ ਜੋ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਲਾਕੀ ਰਾਹੀਂ ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੱਕਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਓਹੀ ਪਾਪ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਯਤਨ ਮਿਸਰੀ ਪਟੋਲਮੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਯਤਨ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰੰਪਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਟੋਲਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਵਿੱਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਤੱਬ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਸਤਕਸ਼ੇਪ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ਜ਼ੀਆਹ ਨੇ ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਹਸਤਕਸ਼ੇਪ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਆਖਰੀ ਫਲ ਫ਼ਰੀਸੀ ਸਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੱਕਾਬੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ।

ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੁਧਾਰ ਲੁਥਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਵਿਕਾਸ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਪਰੰਪਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਨ; ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਲੁਥਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਧਾਰਕ ਜਾਗ ਉੱਠੇ ਸਨ। ਉਸ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਪਰਾਕਾਸ਼ਣ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵੱਲ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰੇ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਬਣ ਗਏ।

ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ “ਚੋਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ” ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਪਰਿਪੱਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਮਸੀਹੀ ਬਣਣ। 1863 ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਚੋਗਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਚੋਗਾ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਤੋਂ ਬਾਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 2023 ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਅਨਮੁਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁੜਤੱਬਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਰੇਖਾਵਾਂ—ਚਾਹੇ ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਹੂਦਾ ਦੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਦਾ ਦੀਆਂ (ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼)—ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਹਿਲੀ 63 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ। ਦੋਵੇਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਅਜਿਹੇ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਭਟਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਰੋਮ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ, ਯੂਕਰੇਨ ਯੁੱਧ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੇਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗੀ ਜਦੋਂ ਫੰਦੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਲੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਮੁੜ ਦੋਹਰਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਸੰਦੇਹ ਜਗਾਏ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਰੋਮੀ ਤੱਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੇਗਾ, ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਸਹੇਗਾ।" *The Great Controversy*, 581.

ਪਦ ਦਸ ਤੋਂ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲੈ ਕੇ ਪਦ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੱਕ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ "ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇ।" ਇਹ ਪਦ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ "ਫੰਧਾ" ਹਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ "ਬਚ ਨਿਕਲਣਾ" ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਤਿਮ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਖਰੀ ਪਰਖ ਹੈ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰੀਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨੰਤ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ... ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; [ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11-17, ਉਧਰਿਤ]।"

"ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਘਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਸਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਹੜੇ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।" *Manuscript Releases*, volume 15, 15.

ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਦੀ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ 1844 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਦੇ-ਸੀਂਗਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਅਜਗਰ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ; ਕਿ ਮਾਤਾ ਧੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਪੰਥ, ਅਗਲੇ ਸਨ ਜੋ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹੀ ਮਨੋਭਾਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਾਤਾ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮਾਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਘਟਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਧੀਆਂ ਵਧਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜੋ ਕਦੇ ਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।"

"ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਨਾਮਮਾਤਰ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਨਾਮਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਯਹੂਦਾ ਵਾਂਗ, ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਤਦ ਸੰਤ ਇੱਕ ਅਗਿਆਤ ਜਿਹਾ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ; ਪਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਮਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਬਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ), ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਉਹ ਸੱਬਤ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਤਦ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਥਾਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ, ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣਗੇ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਫਲ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਛੁਡਾਏ ਜਾਣਗੇ।” Spalding and Magan, 1, 2.

ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ “ਨਾਮ-ਮਾਤਰ” ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਦੇ,” ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਉਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ “ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ” ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਣ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਨਬੀ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੱਧ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ “ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ” ਲਾਉਚੀਕਿਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਏ ਸਨ।

ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਉਹਨਾਂ “ਅਗਿਆਤ ਲੋਕਾਂ” ਨਾਲ ਘਿ੍ਰਣਾ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਸੱਬਤ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ,” ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੱਬਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਖੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਮੁਲਭੂਤ ਸੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਰੰਤੂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਖੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਖੜੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ।

“ਜਿਵੇਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਬਤ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।” Testimonies, volume 6, 18.

“ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੌਮਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੰਕਟ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਪਵੇਗਾ।” Testimonies, volume 6, 395.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਲਈ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਖ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ 1844 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਰੋਮ ਦੀ ਧੀ ਬਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਧੀ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਤੇਈਵੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ “ਲੀਗ” ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਤ ਇਤਿਹਾਸ, ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਟਿਤ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਰੋਮ ਨਾਲ ਸੰਘ ਬਣਾਉਣ ਲਈ

ਅੱਗੇ ਵਧੇ। 161 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 158 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦੇ ਬਣਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਪਰਾਕਾਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਪਰ ‘ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ’ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ? ਇਹ ਮੂਰਤ ਦੋ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਇਕ ਮੂਰਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਮੂਰਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਦਰਿੰਦੇ—ਅਰਥਾਤ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ—ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

“ਜਦੋਂ ਆਰੰਭਕ ਕਲੀਸੀਆ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਤਰਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਲੌਕਿਕ ਸੱਤਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਜਿਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਸੱਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਵਰਤਦੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ‘ਵਿਧਰਮ’ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਧਾਰਮਿਕ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ।” The Great Controversy, 443.